

DOTEK

Informace pro farnost Vlašim

Červenec–srpen

2011

„POJĎTE KE MNĚ VŠICHNI, KDO SE LOPOTÍTE
A JSTE OBTÍŽENI, A JÁ VÁS OBČERSTVÍM,“
PRAVÍ JEŽÍŠ. (Mt 11,28)

Život s Bohem není jen souhrn obtížných úkolů a povinností. Představa o Bohu, který po nás chce čím dál větší výkon, který se nás snaží vyždímat jako citron s neurčitým příslibem, že nám to jednou možná vynahradí, je naštěstí falešná.

Následovat Ježíše je sice věc někdy náročná, Ježíš nám ale v každé chvíli nabízí občerstvení a obnovu sil. Stačí k němu jen přijít. Nemusíme si brát dovolenou od života s Bohem. Můžeme jít na dovolenou k němu. U něj je pravý odpočinek.

Historie poutí

Dle mého názoru je v dnešní době málo lidí, kteří znají pravý, původní význam slova pout', a ještě méně by jich dokázalo nějaká poutní místa vyjmenovat. Poutě dnes bývají synonymem pro každoroční dětské radovánky u kolotočů a prodej hraček a levného oblečení stánkaři podél silnic. Dokonce i v oblastech, kde bývala poutní tradice velice silná, se dnes na pravý důvod poutě zapomíná.

Kořeny poutí v křesťanství

Bible k poutní aktivitě přímo nevybízí, ale najdeme v ní několik příběhů, v nichž lze původ poutí a jejich význam vystopovat. Některé poutě byly pro Izraelity dokonce povinné, např. velikonoční pout' do Jeruzaléma. Později se středověký či novověký křesťanský poutník mohl identifikovat s Kristem, který putoval od města k městu a také dle tradice pravidelně navštěvoval jeruzalémský chrám. Prvními cíli poutníků byla místa, kde se nějakým způsobem projevila Boží přítomnost nebo kde byl pohřben nějaký svatý: Svatá země, hroby apoštolů, mučedníků a světců, místa uchovávání význačných ostatků. Pro ty, kteří nemohli podnikat daleké poutě, se poutní místa symbolicky přenášela do bližších krajů.

Tímto způsobem vznikaly například „Monti Sacri“, tj. „Svaté hory“, které přibližovaly sochami a obrazy Svatou zemi, nebo Loreta, „kopie“ domku Svaté rodiny uctívaného v italském Loretu. Tato místa byla časem „promodlena“ – dýchala atmosférou, která vybízela k důvěře. Není divu, vždyť se tam po staletí modlilo mnoho generací, docházelo tam k vyslyšením, udála se zázračná uzdravení. Cílem křesťanských poutí bylo a stále je hluboké setkání se s Bohem či svatými v modlitbě a vyprošení si pomoci či vyslyšení v naléhavých záležitostech.

Vývoj poutní tradice v Čechách

Poutní tradice v Čechách a na Moravě má své kořeny ve středověku. Poutě měly už od počátků nejrůznější zaměření a charakter. Významným místem byl Levý Hradec, dále Tetín, který je místem

zavraždění a původního hrobu sv. Ludmily, a Stará Boleslav. V době vlády Karla IV. směřovaly poutě do pražské kaple Božího Těla na dnešním Karlově náměstí, kde byly ukazovány říšské klenoty spolu s ostatky svatých.

Rozšířená byla pout' prosebná či děkovná, putování bývalo také ukládáno jako pokání na odčinění hříchů (např. za vraždu či potrat, někdy i nevěru). Zvláštním typem poutí byly rytířské poutě k posvátným místům po celé Evropě, realizované alespoň částečně koňmo, vozem či lodí.

Vrcholné gotické období je spojeno s rozmachem mariánské úcty. Jelikož neexistoval hrob Panny Marie, ke kterému by bylo možné putovat, budovaly se svatyně, v nichž byl umístěn její obraz nebo socha. Významnými ctiteli Panny Marie byli např. král Václav II. a Karel IV., z pražských arcibiskupů Arnošt z Pardubic a Jan z Jenštejna. Uctívání obrazů bylo však napadáno Husem a jeho předchůdci. Husité očekávali blízký příchod Krista, dávali proto přednost poutím na hory. Zatímco husitská revoluce vývoji poutní tradice nijak výrazně neuškodila, jinak je tomu u luterské reformace. Reformátoři se chtěli vrátit „k pramenům původní církve“ a v jejich programu nezbývalo na poutě místo. Proto dochází v Čechách v 16. století k útlumu rozvoje poutí, někde až ke stagnaci.

„Zlatý věk“ poutní tradice přišel v době baroka, tedy v 17. a 18. století. Obnovují se poutě k místu mučednické smrti sv. Václava – do Staré Boleslavi, kde rozkvétá mariánská úcta. Zde nalezený kovový gotický reliéf Madony se stává nejuctívanějším mariánským zobrazením v Čechách. Toto místo je navíc spjaté i s dalšími zemskými světcí. V tomto období začíná také obnova, přestavba nebo výstavba poutních chrámů a budování celých areálů, kde kromě centrální svatyně nechybělo ani zázemí pro příchozí poutníky. Naprostá většina poutních míst se dochovala převážně v barokním podání.

V mnoha případech se barokním architektům a stavitelům podařilo výborně sladit podobu chrámové stavby a okolní krajiny. Veliké pozornosti se dostává různým pramenům a studánkám, kterým jsou připisována zázračná uzdravení z rozličných neduhů. Česká krajina se stává „zahradou Mariinou“, je protkána sítí kostelů, kaplí, kapliček, pečlivě chráněných studánek a stromů s milostnými obrázky.

Přístupové cesty k významnějším poutním místům jsou lemovány otevřenými kapličkami a stromořadím.

Zajímavostí je, že se podél cest a na křižovatkách stavěla tzv. Boží muka. Jednalo se o stavby ve tvaru sloupu nebo pilíře, které měly doprovázet každého člověka jak na pěších cestách, tak na cestě životní. Měly kolemjdoucím dodávat odvahu a ubezpečení, že ho Bůh provází. Kromě náboženského účelu sloužily i jako orientační bod v krajině. Podél cest se budovaly také kříže, které stály na místě nějakého neštěstí, nebo byly naopak postaveny jako poděkování, někdy také označovaly místo setkávání poutních procesí. Podle tzv. magdeburského práva musel vrah v rámci trestu postavit na místě vraždy kamenný kříž vytesaný vlastní rukou. Vyryl na něj také symbol vražedné zbraně.

Přes dominanci mariánského kultu jsou samozřejmě uctívání i čeští národní patroni a další světcí. To ovlivnilo i dobový výběr jmen (např. Anna, Josef, Antonín).

Rekonstrukci starých a výstavbu nových poutních míst financovali především představitelé pobělohorské katolické šlechty a na vlastním fungování poutních areálů měly velikou zásluhu církevní řády. Je známo, že silná podpora poutních míst se stala velmi úspěšnou formou rekatolizace všech vrstev společnosti. Výsadní postavení v této době měli jezuité, na fungování poutních míst a rozvoji poutní tradice se však podílely i jiné řády. Do blízkosti poutních míst se opět uchýlovali také poustevníci. Poutě tehdy neznaly hranic. Pěšky nebo na selských vozech putovali poutníci i do vzdálenějších míst.

Z poutí si lidé přinášeli svaté obrázky, obrazy malované na skle, růžence a modlitební knížky. Na poutní místa přicházely také významné osobnosti z řad šlechty, nechávaly si v jejich blízkosti budovat rodinné hrobky. Pro poddané znamenaly poutě vytrhnutí ze stereotypu každodenní práce a povinností, přinášely duchovní očistění, osvobození se od starostí. Vykonání zpovědi, které s poutěmi úzce souviselo, zbavovalo účastníky těžkého svědomí a mělo blahodárný psychický účinek. Vedle náboženské roviny je nezanedbatelný také kulturní a vlastenecký význam poutních míst. Vznikaly ucelené soupisy přibližující jednotlivá poutní místa, jejich historii, význam a zázračné události, které se zde udály.

Rozkvět poutní tradice v období baroka silně přibrzdil nástup osvěcenských panovníků. Reformy Josefa II. se dotkly nejen řeholního života, ale bylo vydáno také nařízení proti poutím, které zredukovalo počet poutí a procesí, mnohá místa úplně zakázalo. Zájem poutníků sice nevymizel, ale sláva barokních poutí se stala nenávratnou minulostí, kterou dnes dokumentují rytiny a olejomalby. V průběhu 19. a do cca 1. poloviny 20. století se poutní tradice nadále udržovala, ovšem politické a společenské události té doby se na dalším vývoji podepisovaly spíše negativně. Naprostou katastrofou pro poutní tradici v Čechách byl však nástup komunistické totality. Byla učiněna zastrašující opatření proti věřícím, která přispěla k zániku některých poutních míst. Na všechny náboženské projevy bylo v té době pohlíženo negativně. Tlak režimu začali pociťovat věřící lidé i místa, ke kterým měli křesťané po staletí úctu. Zázemí poutních areálů, které z velké části stále obstarávaly řeholní řády, bylo ochromeno tzv. „akcí K“, která počátkem padesátých let vedla k nenávratné likvidaci řeholního života. Poutní slavnosti byly násilně zmenšovány, pohraniční poutní místa se dostávala do izolace, bylo tedy jen otázkou času, kdy se z někdejších nádherných památek stanou omšelé oprýskané stavby. Ani tato opatření však zcela nezlikvidovala poutní tradici a zájem poutníků, ačkoliv se za totality poutní život nerozvíjel, ale pouze přežíval. Byla omezována možnost dopravy poutníků, ale mladá křesťanská generace podnikala pěší poutě i na dlouhé vzdálenosti, např. z Prahy na Svatou Horu u Příbrami či do Staré Boleslavi. V roce 1985 se při příležitosti oslav 1100 let od smrti sv. Metoděje shromáždily tisíce věřících na cyrilometodějské pouti na moravském Velehradě za účasti zástupce papeže Jana Pavla II. Tehdy poutníci projevili otevřenou nespokojenost s minimalizací náboženského charakteru poutě a jejím zneužitím pro cíle tehdejšího režimu.

Poutní tradice dnes

Ačkoliv si Morava narozdíl od Čech uchovala hlubší vztah k Bohu a je zde také vyšší procento věřících než v Čechách, i v Čechách přinesla sametová revoluce naději na opětovný rozkvět poutní tradice. Mnohé poutní lokality se dočkaly alespoň základních oprav, některé zásadních rekonstrukcí a zrestaurování. Na několika místech dokonce opět působí

kdysi vyhoštěné řeholní řády. Bohužel se počty přicházejících poutníků nedají srovnat s počty ve zlaté barokní éře.

Poutní místa v České republice jsou v dnešní době navštěvována věřícími i nevěřícími lidmi. Ty první sem přitahuje hlavně náboženský význam poutě, druhé umělecké hodnoty těchto míst a zklidnění v dnešním uspěchaném životě. Proč zklidnění? Pout' není jen

bezcílným bloumáním, je putováním za nějakým cílem, k nějaké svatyni. Člověk si uvědomuje, že život není něco „statického“, ale směřováním za určitým cílem, že jsme „na cestě“. Během pěšího putování má poutník čas vytrhnout se ze stresu dnešní hektické

společnosti a hlouběji se zamyslet nad okolním světem, nad svým životem. Možná i proto dnes zažívají poutě svou renesanci. Na poutní místa se dnes dá i „dojet“ klimatizovaným autokarem či osobním automobilem, ale toto určitě ochuzuje duchovní zážitek, který by se měl po absolvování poutě dostavit. Mnoho poutníků proto stále realizuje svou „cestu“ tak, jak bylo zvykem po staletí.

Myslím si, že pravý význam pouti – pocit, který poutníka naplní poté, co ji absolvuje – se nedá vědecky popsat. Pocit vnitřního uspokojení, splynutí s Bohem či jakýmsi „vyšším principem“ skrze pěší putování lze doopravdy poznat pouze „na vlastní kůži“.

Eva Volenová

CHLADNÝ VÁNEK I TORNÁDO

Když jste se dnes ráno probudili,
rozzářil jsem briliant východu slunce.
Později jsem vás koupal
v teple slunečních paprsků.
Rozvoněl jsem vzduch
sladkou vůní přírody.
Potom jsem na vás zakřičel v tornádě.
Namaloval jsem vám na obloze nádhernou duhu.
Večer jsem na vaši tvář rozlil měsíční paprsky
a poslal jsem vám chladný vánek.
Bděl jsem nad vámi, když jste spali.
Byl jsem ve vašich myšlenkách.
Doufám, že ke mně i vy brzy promluvíte.
Zůstávám blízko. Jsem váš přítel. Miluji vás!

Váš přítel Ježíš

Podle knížky M. Powersové: Stopy v písku

VÍTR, KVĚTINA A SVĚTLO JSOU GESTY NĚŽNOSTI

Boží láska potřebuje (stejně tak jako lidská) něžnost. Takovým gestem něžnosti je pro mne vítr, protože hladí mou kůži; květina, která se na mne dívá, slunce, které mě hřeje, vlídné večerní světlo, které všechno halí milosrdným svitem.

Slunce a vítr ovšem nemohou samy o sobě tuto zkušenost Boží lásky vzbudit. Věřím-li ale v ni, může mi ji zprostředkovat i teplý sluneční paprsek. Jestliže se vystavím všemi smysly slunci a větru, pocítím skrze ně dotyk samého Boha.

VYJDI SI S JEŽÍŠEM!

Ježíš se často odebíral na „opuštěné místo“ do přírody, aby se zotavil. Neboj se s ním proto vyjít ani ty!

Najdi si klidné místo v přírodě, v zahradě, v parku, v lese, u potoka, nebo u moře. Můžeš se procházet, sedět, nebo si lehnout. Pokud to pro tebe není možné,

vem si nějakou pokojovou rostlinu a zadívej se na ni.

Nech se naplňovat rytmem přírody, rytmem deště, rytmem bublajícího potoka, rytmem rostoucích květín, rytmem putujícího slunce. Uvolněně naslouchej zvukům a tichu přírody. Pozoruj větve stromu, žasni nad leskem kapek rosy... Zůstávej v klidu tak dlouho, dokud toto vše do sebe nepojmeš, pak začni ve svém srdci děkovat Bohu za vše, co jsi objevil.

Tak v přírodě zakusíš blízkost Toho, který toto vše utvořil. Jen v Jeho blízkosti si můžeš opravdu odpočinout a zotavit se.

Tomislav Ivančič

SLUNCE NÁS ZAHŘÍVÁ A PRONIKÁ CELÝM TĚLEM

Když si sednu na slunce, vím, že mě zcela zahaluje hřejivá láska Boží. Jako slunce zahřívá kůži a pak proniká celým tělem, tak i Boží láska chce proniknout do všech pórů mého těla. Boží láska není něco čistě pomyslného. Je zakusitelná právě v tvorstvu, ve slunci, které mě prozařuje, nebo ve větru, který mě něžně hladí.

Anselm Grün, z knihy: Bydlet v domě lásky

Fotografické okénko

Na několika následujících stránkách Vám přinášíme obrazové ohlédnutí za některými akcemi, které se uskutečnily ve vlašimské farnosti. Více fotografií naleznete na <http://www.farnostvlasim.cz>.

Jako každoročně se zapojili koledníci v našich farnostech do Tříkrálové sbírky. Takto se koledovalo v Kondraci.

15. ledna oslavil své 50. narozeniny P. Jaroslav Konečný.

Pravidelně se v lednu scházejí manželé na duchovní obnově.

Jednu z přednášek vedl
P. Michal Kimák

Na svátek Panny Marie, Matky jednoty křesťanů 18. ledna jsme se v kostele sv. Jiljí ve Vlašimi sešli na ekumenické bohoslužbě. Po ní následovalo přátelské posezení.

**Přednáška a autogramiáda P Marka Orka Váchy 29. dubna 2011
v kostele sv. Jiljí ve Vlašimi.**

Na Bílou sobotu 23. dubna 2011 přijali křest Tomáš Konig a Zuzana Rulseh.

Biřmování v kostele sv. Jiljí ve Vlašimi 27. května 2011.

**Pan arcibiskup Dominik
Duka zahájil besedou
s farníky Noc kostelů
ve Vlašimi v kostele
sv. Jiljí**

Tradiční průvod o Slavnosti Těla a krve Páně se konal v Kondraci a Domašíně.

Biskup Karel Herbst zavítal 23. března 2011 do Veliše.

Ze života farnosti

Upozorňujeme, že během letních prázdnin nebudou v neděli mše svaté pro rodiny s dětmi od 11 h. Další pořad bohoslužeb zůstává nezměněn!

V úterý 5. července na slavnost sv. Cyrila a Metoděje bude ve Vlašimi mše svatá v **18 h.**

Poutní mše svaté:

Domašín: sv. Jakuba v neděli 31. července v 8 h.

Kondrac: sv. Bartoloměje v neděli 28. srpna v 9:45 h.

Koncert souboru Musica da chiesa v **pondělí 25. července v 19 h.**

Vlašim: ve čtvrtek 1. září mše svatá v 18 h.

Slavnostní mše svatá u příležitosti posvěcení chrámu v neděli 4. září v 9:30 h.

Poděkování

Chtěli bychom touto cestou poděkovat P. Piotru Adamczykovi za jeho tříleté působení v naší farnosti. Přejeme mu, aby se mu na novém působišti ve Voticích s Boží pomocí a pod ochranou Panny Marie vše dařilo.

V sobotu 2. července přivítáme při mši svaté v 18 h v naší farnosti nového pana kaplana Martina Sklenáře.

Mgr. Martin Sklenář se narodil v roce 1983 jako sedmé, předposlední dítě ve věřící rodině. Od dětství se podílel, především jako ministrant, na farním životě u kostela sv. Ludmily na Vinohradech. Studoval šestileté Všeobecné gymnázium v Praze–Čakovicích, které v roce 2003 úspěšně zakončil maturitní zkouškou. Během školních let navštěvoval výběrový dětský pěvecký sbor Rolnička. Po střední škole nastoupil na rok do Teologického konviktu v Olomouci. Poté byl šest let v semináři a přitom studoval tři roky teologii na Katolické teologické fakultě UK a tři roky na Lateránské univerzitě v Římě. Vysokoškolské studium zakončil v červnu 2010. Od 1. 7. 2010 byl samostatným pastoračním asistentem ve farnosti Kolín. Po přijetí jáhenského svěcení z rukou biskupa Karla Herbsty 11. 9. 2010 v pražské katedrále vykonával jáhenskou službu ve farnosti Kolín. Od prosince 2010 do června 2011 byl katechetou ve farnosti Český Brod. Od 1. 7. 2011 bude ustanoven farním vikářem ve farnosti Vlašim a administrátorem excurrendo farnosti Veliš u Vlašimi.

Primiční mši svatou bude novokněz Martin Sklenář slavit v neděli 26. června 2011 v 15 hodin v kostele sv. Ludmily v Praze–Vinohradech a další děkovnou mši svatou v sobotu 16. července v 15 hodin v Čihošti. (aj)

Z matrik

(leden až červen)

Pokřtěni byli:

Kroupová Magdalena Monika (Domašín)

Jeníček Jaromír (Velíš)

Burget Miroslav Stanislav (Vlašim)

Zeman Jakub

Zedníček Tomáš Petr

Paulovičová Sofie

Michalová Michaela Jarmila

Čechová Anna

Krejčí Jakub

Valášková Veronika

Koukal Jan

Rulseh Zuzana Terezie Ludmila

Konig Tomáš

Melichar David

Kahounová Lenka Eva

Kahoun Antonín Karel

Filipová Karolína Josefína

Přitasilová Tereza Anděla

Havlík Martin Jan

Oddáni byli:

Vlašim:

Burget Miroslav (Vlašim) a Toullová Anna (Vlašim)

Soucha David (Praha) a Menclová Aneta (Brandýs nad Labem)

Král Aleš (Praha) a Lhotáková Petra (Praha)

Kondrac:

Kahoun Antonín (Kondrac) a Kadlecová Lenka (Kondrac)

Velíš:

Stolín Martin (Praha) a Martínková Helena (Načeradec)

Na věčnost odešli:

Velíš:

Emilie Horálková *1923

Nováková Anna *1925

Kakosová Růžena *1918

Vlašim:

Miškovský Stefan *1934

Havlíček Jan * 1938

Olišar Antonín *1935

Hrdina Jaromír *1947

Čáp Václav *1928 (Vracovice)

Průchová Růžena *1929

Kloučková Růžena *1924

Prokopová Miluše *1930

Syslová Jana *1953

Holadová Božena *1926

Marčan František *1950

Součková Irena *1940

Sedláčková Hilda *1931 (Domašín)

Kocourek Josef *1961

Kadlecová Marta *1938

Roubíčková Božena *1925

Plachý Petr *1956

Hrubá Žofie *1923 (Domašín)

Procházka Zdeněk *1931

Zelingrová Jaroslava *1948 (Kondrac)

Kuklíková Marie *1918 (Kondrac)

Sechovcová Marie *1927

Hrádecké poutě 2011

Křest je dar Boží

Česká biskupská konference vyhlásila pastorační přípravu na rok 2013, kdy si připomínáme 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje. V tomto letošním roce máme mít na zřeteli především křest, který je hlavním tématem Hrádeckých poutí 2011...

I. pout' – neděle 3. července 2011

9:00 Zahájení hrádeckých poutí, mši svatou celebruje **P. Edward Tomczyk, MIC**

10:15 Vzpomínka na **P. Františka Štveráka** (1909–1956), katolického kněze narozeného a pokřtěného na Hrádku, odpůrce a vězně nacismu a komunismu – **Bc. Anetka Stříbrná**

11:00 **Hlavní mše svatá**, celebruje **Mons. Václav Malý**, pražský pomocný biskup

13:45 Mariánská pobožnost u poutní studánky

14:30 Koncert souboru **5xZAVŘEL**

16:00 Mše svatá – celebruje **P. Jaroslav Ptáček, O. Cr.**, člen Rytířského řádu Křížovníků s červenou hvězdou a administrátor kostela sv. Františka z Assisi v Praze–Starém Městě

Úterý 5. července 2011 – Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje

10:30 Mariánská pobožnost u poutní studánky

11:00 **Hlavní mše svatá**, celebruje **P. Edward Tomczyk, MIC**

14:30 Koncert s povídáním písničkáře a psychoterapeuta **Jirky Černého**

16:00 Mše svatá, celebruje **P. Marek Martiška, MIC**

II. pout' – neděle 10. července 2011

9:00 Mši svatou celebruje **P. Ryszard Wojciechowski, MIC**,
představený Mariánů v Čechách a na Slovensku

11:00 **Hlavní mše svatá**, celebruje **Mons. Karel Herbst, SBD**,
pražský pomocný biskup

13:45 Mariánská pobožnost u poutní studánky

14:30 Koncert zpěvačky **Evy Henychové**

16:00 Mše svatá – celebruje **P. Jan Dlouhý**, farář v Mníšku pod Brdy

III. pout' – neděle 17. července 2011

9:00 Mši svatou celebruje **P. Jiří Ptáček, MIC**, farář v Praze–Braníku

11:00 **Hlavní mše svatá**, celebruje **P. Josef Pecinovský**, děkan
Karlštejnské kapituly a berounský vikář a farář, rodák z Radošovic

13:45 Mariánská pobožnost u poutní studánky

14:30 Koncert českého folkového hudebníka, skladatele a písničkáře

Jaroslava Hutky

16:00 Mše svatá na závěr hrádeckých poutí – celebruje **P. Marek Martiška, MIC**

Odjezdy autobusů z Vlašimi na Hrádek

z nádraží ze stanoviště č. 8, se zastávkami U Budvaru, MěÚ, U Kozla,
Sídliště

3. července – 8 h, odjezd zpět ze Ctiboře ve 14 h

10. července – 9:30 h, odjezd zpět ze Ctiboře v 18 h

17. července – autobus nepojede!!!

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46,
Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz
Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 6 Kč